

Jn; 5:1-15.

A felolvasott történet magában hordozza Jézus egész küldetését. Eljön a Fiúisten a beteg, vak, sánta és béna világba, hogy megkérdezze tőle, megkérdezze a világban élő, beteg embertől: Akarsz-e meggyógyulni?

S bármennyire banálisnak tűnik a kérdés, a válasz egyáltalán nem egyértelmű. A beteg ember, akihez a történetben közvetlenül szól a kérdés, nem egy egyszerű boldog igennel válaszol. Nem azt mondja felragyogó arccal Jézusnak: „*Igen, Uram, szeretnék meggyógyulni!*” Hanem elkezd magyarázni a helyzetét. El kezdi vádolni a környezetét: „*Nincs emberem. Itt vagyok 38 éve rengeteg emberrel körülvéve. Itt nyüzsögnek körülöttem ezen a helyen, amit Betesdának, az irgalom házának neveznek, s nekem nem volt emberem 38 éven keresztül. Hozzám mindenki irgalmatlan volt az irgalom házában.*” S ez, amit ez az ember mond, valószínű, hogy igaz. Igaz, bár nem derül ki belőle például az, hogy miért pont neki nincs embere. Lehet volt neki embere, csak esetleg még fiatalon, mikor még egészséges volt, nem becsülte meg emberét, házastársát, és hűtlenül elhagyta őt. Nem tudjuk így volt-e, de lehet. Lehet, hogy magánya mögött kibírhatatlan természete állt. Lehet, már rég csúnyán megbántott mindenkit, aki az embere próbált lenni. Nem tudjuk, de akár ez is lehet. Sőt. Akár betegsége mögött is állhatott valamilyen bűn. Egyáltalán nem azért mondom ezt, mintha azt gondolnám, hogy minden betegség valamilyen bűn büntetése. Nem gondolom ezt. De itt az ige 14. verse alapján, mikor Jézus azt mondja a már meggyógyult férfinak: „*Íme, egészséges lettél, többé ne vétezz, hogy valami rosszabb ne történjék veled.*” – gondolhatunk esetleg arra, hogy vétkezett, s ezért lett beteg. Nem száz százalék, de akár így is történhetett.

De Jézus mindezt nem kérdezi. Nem kérdezte, hogy miért lettél beteg, és azt sem, hogy miért nem gyógyultál meg. Jézus nem kényszerítette magyarázkodásra ezt a férfit. Jézus csak egy dolgot kérdezett: Akarsz-e meggyógyulni? Csupán ennyi a kérdés. Ez a lényeges kérdés. Mondhatnánk azt is, Jézus ezért jött el a földre, hogy ezt megkérdezze: Akarsz-e meggyógyulni?... Akarsz-e meggyógyulni?

A férfi válaszából, panaszából végül is kihallatszik az igen. Pedig mondhatott volna mást is. Mondhatta volna: „*Már odalett fiatalságom. Életem nagy része eltelt. Minek most már meggyógyulni? Minek erre a kisidőre változtatni?*” Vagy mondhatta volna: „*Idős vagyok én már az életmódváltáshoz. Most hatvan évesen kezdjek új életet? Itt legalább enni adnak nekem. Kösz, Jézus, inkább ne gyógyíts meg. Kényelmesebb itt feküdni, a betegtársakkal trécselni, minthogy most nézzen munka után. Nem tudom, nem akarom én már felvenni, cipelni az élet terhét*” Vagy mondhatta volna sértetten Jézusnak: „*Ha Isten eddig engedte, hogy betegen teljen az életem, akkor most már hagyj békén! Fiatalon vártam még a csodát. Ha akkor nem adtad, hát most már nem kell!*” – mondhatta volna ezt is. De nem ezt mondta, hanem engedelmeskedett Jézus parancsának. Vette a nyoszolyáját, felkelt és járt. Jézus adta neki az erőt, ő pedig megtette az erőfeszítést. Felvette élete terhét, és elindult élete útján. Megtehetette, mert ő végül is igennel válaszolt Jézus Kérdésére: Akarsz-e meggyógyulni.

Nem mindenki volt azonban ezzel így. Más történetekben olvasunk arról, hogy Jézushoz csak úgy tódultak tömegek. Volt úgy, hogy még enni sem volt ideje, mert mindenki gyógyulni akart. Itt azonban nem olvasunk ilyesmiről. Pedig volt itt sok beteg, de ők nem rohanták meg Jézust a csoda láttán sem. Hallották ugyan Jézus kérdését, látták ugyan a gyógyulást is, mégse rohantak Jézushoz. Nem borultak le előtte. Nem kérték hangos kórusokban: „*Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtunk!*” Ezek az emberek talán másban bíztak. A gyógyító vízben, a maguk erejében, vagy talán arra gondoltak, „*Igaz, nekem is vannak problémáim, de annyira én nem is vagyok beteg*”. Ma is előfordul ez. Egy asszony megtér, és Jézustól belső békességet és türelmet kap. A férje is észreveszi ezt, és örül neki, de ő nem megy Jézushoz. Nem gondol arra, hogy Jézus az ő életét is gyógyíthatná. Van ilyen. Nyilván arra gondol, hogy ő nem is beteg.

Erre gondoltak a farizeusok is. Pedig ők is nagyon betegek voltak. Jární ugyan tudtak, és a látásuk is sértetlen volt, mégis súlyosan beteg volt az életük. Mert beteg lélek az, aki egy csoda láttán nem tud a gyógyult emberrel együtt örülni. Beteg lélek az, akiben bármilyen magasabb vallási megfontolás okán gyilkos indulat támad. (18. v. Meg akarták ölni, mert nemcsak megtörte a szombatot, hanem Atyjának mondta az Istent.) Beteg lélek az, aki a jóban a rosszat keresi. Beteg lélek, akinek a rítus, a szokás, a hagyomány fontosabb az embernél, fontosabb a szeretetnél. Súlyosan beteg emberek voltak a farizeusok, de nem akartak meggyógyulni, sőt Jézust akarták üldözni és megölni.

Jézus ma is itt van, jelen van a világban, és ma is ezt kérdezi: Akarsz-e meggyógyulni? Tőled is ezt kérdezi: Akarsz-e meggyógyulni? – S mondhatod persze válaszul, hogy „*Köszönöm, én már meggyógyultam.*” Vagy: „*Én alapvetően egészséges vagyok.*” De belül mind tudjuk, hogy életünknek hol vannak a beteg pontjai. S Jézusnak nem az az akarata, hogy *alapvetően* egészséges légy, hanem az, hogy teljesen meggyógyuljál. Természetesen nem abban az értelemben mondom ezt, mint némely tévtanítók, akik azzal hitegetik követőiket, hogy ha hiszel, akkor minden testi betegséged elmúlik, még csak orvoshoz se kell elmenjél. Erről szó sincs, már csak azért se, mert lehet, hogy ahhoz, hogy életed meggyógyulhasson, éppenséggel szükséged van egy testi betegségre. Nem biztos, de lehet. A történetbeli embernek 38 év betegségre volt szüksége ahhoz, hogy Jézus által meggyógyulhasson az élete. Mert Jézus igazából nem lábakat meg szemeket, meg testrészeket gyógyít, hanem életeket. S az ő akarata, hogy a te életed is egészséges legyen. Egészségesek legyenek kapcsolataid, egészséges legyen házasságod, egészséges szüleiddel és gyermekeiddel a viszonyod. Egészséges legyen kapcsolatod testvéreddel, régi és új barátaiddal, rokonságoddal, munkatársaidal, szomszédjaiddal, és nem utolsó sorban lelki testvéreiddel, a gyülekezetteddel. És egészséges legyen kapcsolatod teremtő Isteneddel és a megváltó Jézus Krisztussal. Azt gondolom, ha így nézzük az egészséget, valamennyien tudjuk, hol beteg az életünk. Jézus pedig kérdi tőlünk: Akarsz-e meggyógyulni? Akarsz-e akkor is, ha ehhez terheket kell felvenned? Ha fel kell venned a bocsánatkérés terhét? (– Hú, de nehéz! Nem lehetne inkább nekünk is az ágyunkat?!)

Fel kell venni az önuralom terhét. Mert nehéz teher lehet uralkodni lobbanékony, féltékeny, önző, irigy, rossz természetünk felett. Fel kell venni a fájdalomtűrés terhét. Fáj, amit okoztál, de nem kiabálok, nem bosszút tervezek, hanem megbocsátok. Nehéz terhek, s ezeket kell felvenni a gyógyult újélet útján. Nehéz terhek, de Jézus ad ezekhez erőt, ha ki tudod mondani: „Igen. Akarok meggyógyulni. Kérlek, Jézusom, könyörülj rajtam, és gyógyíts meg engem!”

De Jézus nem csak személy szerint kérdez bennünket, téged meg engem. Jézus megkérdezi népét, egyházát is. Mert alkalomadtán az egyház is megbetegszik. És megkérdezte a súlyosan beteg, erkölcsstelen, hiteltelenné és tévhitűvé, pénz- és hatalomorientálttá lett népét az 1500-as évek elején, akarsz-e meggyógyulni. S erre az egyház egy határozott nemmel felelt. Mert az egyház nagyjai és hivatalosai nem akartak meggyógyulni. Őket a pénz és a hatalom érdekelte, nem pedig Jézus gyógyítása. De akadtak emberek, az egyház egyszerű tagjai, szerzetesek, közönséges gyalogpapok és az egyház betegségét megszenvedő gyülekezetek, akik meghallották Jézus kérdését, amit a reformátorok tolmácsoltak számukra, és igennel válaszoltak. Mert ott voltak az egyházban, elvileg az irgalom házában, de szenvedtek attól, hogy az egyházban nem találhattak gyógyulást. Ezért mikor hallották a kérdést, a lelki éhes tömegek örömmel mondtak igent Jézusnak, s léptek a reformáció útjára. S a reformációban meggyógyulhatott az egyház. Istennek legyen ezért hála.

Jézus ma is kérdezi népét, s kérdezi ezen belül a paksi protestáns gyülekezeteket is. Akartok-e meggyógyulni. S válaszolhatjuk erre akár azt is, hogy köszönjük, Jézus, kérdésedet, de mi igazán jól vagyunk. De a mai ige arra tanít minket, hogy becsületesebb és hasznosabb, ha nem a farizeusok válaszát adjuk, hanem a 38 éve beteg emberét, azaz elkezdjük szépen végiggondolni, hogy milyen betegségeink vannak, milyen okok vezettek a megbetegedéshez, és ahhoz, hogy még nem gyógyultunk meg. Jó ezt otthon gyülekezetünként végig elemezni. Aztán felmérni, hogy milyen terheket kell felvállalnunk, ha gyógyulni szeretnénk. S majd végül, ha megszületett a döntés, kérni kell kitartó imában: Jézus, áldott orvos, jöjj, gyógyíts meg minket, újíts meg egyházadat, s újító munkádat kezd rajtam. S ha őszinte vággyal tudjuk ezt egy szívvel-lélekkel kérni, s készek vagyunk Jézusnak engedelmeskedve a terheket felvenni, akkor bekövetkezik a csoda, a gyógyulás, hogy erős és növekedő, Krisztus szeretetét intenzíven élő gyülekezetek leszünk, melybe, ha betér valaki élete betegségével, akkor rögtön megérzi, hogy érdemes itt maradni, mert ez valóban az irgalom háza, melyben a jelenlévő irgalmas Úr, Jézus, gyógyulást ad a bennlévők életének. Ámen.

1. Mi Jézus kérdése a felolvasott történetben az emberhez?
  2. Kérdez-e Jézus bármit arról, hogy hogyan lett beteg, vagy hogy miért nem gyógyult még meg?
  3. Mi lett a következménye a férfi igenértelmű válaszána?
  4. Mit kellett tennie a beteg ahhoz, hogy gyógyulása valóságos és nyilvánvaló legyen?
  5. Mi mutat a történetben a farizeusok beteglelkűségére?
-
- a) Volt-e olyan testi betegséged melyből gyógyulást adott imakérésedre válaszul az Isten? S volt-e olyan betegséged, amely fontos volt ahhoz, hogy lelki egészségre találj?
  - b) Mennyire egészségesek az emberi kapcsolataid? Van olyan kapcsolatotod, melyben kéred kéne Jézus gyógyító erejét?
  - c) Van olyan tapasztalatod, hogy Jézustól kaptál erőt az erőfeszítésekhez? Például legyőzni magadban büszkeséget, gőgöt, sértettséget, féltékenységet, önzést, irigységet vagy valami hasonlót?
  - d) Szerinted egyházunknak, felekezetünknek, gyülekezetünknek milyen betegségekből kéne kigyógyulnia?
  - e) Szerinted gyülekezetünk mennyire tud „Betesda”, azaz az irgalom háza lenni, melyben a betérők megérezhetik Jézus gyógyító szeretetét?